

Rojas zēni Eiropas sporta spēlēs vieglatlētikā

No 13. līdz 17. jūnijam trīs jaunie vieglatlēti — Aivars Haselbaums, Rihards un Oskars Firmani — kopā ar viņu gādīgajām mammām devās uz Ungārijas pilsētu Debrecenu, lai zēni piedalītos Eiropas sporta spēlēs vieglatlētikā skolēniem (1986.—1984. gadā dzimušie). Uz sacensībām rojenieki devās ar komfortablu autobusu, kurā kopā pulcējās jaunie censoņi no Jelgavas (sacensību organizatori), Dobeles, Valdemārpils. Nogurdinošais, bet pārsteigumiem bagātais ceļš veda caur Lietuvu, Poliju, Slovākiju. Tā pēc autobusa pavadītām 30 stundām viņi iebrūca ļoti dienvidnieciskā pilsētā apmēram 100 km attālumā no galvaspilsētas. Par Debrecenu Aivars saka — Rīga patikot labāk. Taču pārsteidza lielais sporta komplekss ar daudzajiem futbola laukumiem un vieglatlētikas stadionu, kuru viņi iemēģināja jau tajā pašā vakarā pēc iekārtošanās naktsmītnēs. Oskars par stadionu bija pārsteigts: «tribīnes mazākas kā Rojā, zālājs arī sliktāks kā Rojā, taču segums! Jā, segumam tikai trūkst tie graudiņi kā Ventspili un Valmierā!» Oskars vēl piebilst: «Būtu Rojā tāds segums...» Jā, arī mazie rojenieki jau ir pamanījušies salīdzināt un novērtēt labo Rojas stadiona zālāju. Tā nu vakarā pirmā kāju izstaiņāšana, sektoru apskatīšana un iemēģināšana un katrs mazais sportists tiek informēts, cik būs dalībnieku, kādā skrējienā un celiņā jāstartē, cik jālec un jāmet.

15. jūnija rītā pēc visai dienvidnieciskām brokastīm 9.00 notika sacensību atklāšanas parāde, kur jau

visi dalībnieki dižojās ar organizatoru dāvatājiem (speciāli šim sacensībām) sporta krekliņiem. Daži priekšnesumi — un jau pirmie starta šāvieni sacensību priekšsacīkstēm. Jāpaskaidro, ka vispirms visiem vajadzēja sacensties priekšsacīkstēs (1 skrējieni, 3 mēģinājumi), bet 8 labākie rezultātu uzstādītāji ieguva tiesības piedalīties finālās (izņemot 600 m skrējieni) pēcpusdienā, kur netika ņemti vērā iepriekš uzrādītie rezultāti. Sacensību programma līdzinājās vieglatlētikas četrciņai: 60 m, tāllēkšana, bumbiņas mešana un 600 m skrējieni, taču katram vajadzēja obligāti startēt visos veidos. Daži vietējie sportisti startēja tikai vienā disciplīnā, uzrādot savam vecumam ļoti augstus rezultātus. Mēs jau pirms brauciena nospriedām, ka zēni piedalīsies visās disciplīnās. Varbūt arī tāpēc izpalika kāds klusībā cerēts rezultāts atsevišķā disciplīnā, taču visi trīs zēni bija treniņos pierādījuši, ka ir godam nopelnījuši startēt šajās sacensībās, par ko liecina arī visi personīgie rekordī. Pirms minēšu rezultātus, jāatzīmē interesants fakts, ka tāllēkšanas rezultāti nolasīti no atspēriena vietas, gandrīz no nepilna metra platas atspēriena zonas, tādējādi bērnu jau laikus netraumējot ar centieniem trāpīt uz atspēriena dēliša. Arī bumbiņa bijusi pavisam savādāka, tāda grubuļaina, ar bārkstipām (it kā lielāka lidojuma pretestība, bet zēni apgalvo, ka rokā noturēt daudz vieglāk).

Rezultātus vērtēja katram dzimšanas gadam atsevišķi, tā dodot iespēju sacensties tikai ar sava vecu-

* Pirmajā rindā 2. — Aivars Haselbaums, 3. — Rihards Firmanis, 4. — Oskars Firmanis.

ma zēniem. Aivars un Rihards startēja 1986. gadā dzimušo zēnu grupā. Riharda rezultāti: 60 m — 10,43, tāllēkšanā — 3 m 20 cm, bumbiņas mešanā — 39,16 m, 600 m — 2:10,83. Uzrādot šādus rezultātus, Rihards ierindojās vidusdaļā. Aivara rezultāti: 60 m — 9,74, tāllēkšanā — 3 m 84 cm, bumbiņas mešanā — 45 m 60 cm. Aivara mestā bumbiņa aizlidoja līdz 5. vietai finālsacensībās (uzvarēja jelgavnieks — 54 m 72 cm).

Oskars startēja 1984. gadā dzimušo zēnu grupā. 60 m — 9,29, tāllēkšanā — 4 m 18 cm, bumbiņas mešanā — 51 m 20 cm, 600 m — 1:46,16. Ar šādu rezultātu Oskars 600 m skrējienā ieguva 8. vietu. (Savā skrējienā Oskars bija labākais), bet 600 m uzvarēja Zobai Tamaš — 1:41,90. Sacensību rezultāti uzvarētājiem bija ļoti augsti, dažs labs jaunais sportists pat līdzinājās

nobriedušam jauneklī. Taču gandarījums, ka spēcīgā konkurencē rojenieki iekļuva apbalvoto zēnu grupā (apbalvoja 1.—8. v.). Ļoti pacīlāta Oskaram, Rihardam un Aivaram aizritēja sacensību diena, bet vēl lielāks satraukums bija abām zēnu mammām Astrai un Juditei, kas dzivoja līdzī savām atvasītēm un, kas zin, cik daudz patērēja nervu šūnu, bet varbūt uzkrāja jaunu enerģiju, lai iedvesmotu puīšus turpmākiem treniņiem un sacensībām.

Pēc sacensībām nākošajā dienā bija paredzēta ekskursija uz Ungārijas Nacionālo parku—stepi, kurā varēja piedalīties izjādēs ar zirgiem un apbrīnot stepes plašumus. Prātā paliks arī restorānā ēstās pusdienas, kurās izbrīnu iemantoja dienvidnieciski stiprās zupas ar klimpām. Ātri pagāja laiks Debrecenā, jau bija jākravā somas mājupceļam. Nogu-

rums un pārsteigumi visapkārt nu jau atpakaļceļā.

Aiz muguras jau sen šīs 5 dienas, daudz redzēts, pārdzīvots, sasniegts, bet nekad es neaizmirsīšu to mirdzumu zēnu acīs, ik pa brīdim atmiņā atsauktos notikumus un smaīdu seju.

Zēnu stāstījumā leklusijās trenerē Iveta.

6. un 7. jūlijā
Rojas stadionā
notiks Latvijas
kokapstrādes
uzņēmumu
darbinieku 23.
sporta spēles.